

POLÍTICA

La veritat és absoluta?

Sempre he dubtat que la veritat sigui inqüestionable. Depèn, com va dir Ramón de Campoamor, del color del cristall amb què la mirem. Els meus dubtes, que m'acompanyaran fins a la mort, han sigut sobretot sobre la religió i la política. També, des de fa uns anys, no tinc clara la Justícia. En refereixo a les normes dels governs, no a la llei Natural. No he pogut esbrinar qui hi ha en la certesa de la realitat.

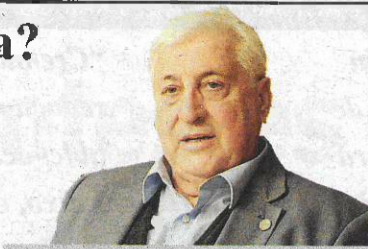
No vull parlar de qui té la raó en el procés de Catalunya, si els que desitgen creure que la nostra independència és possible a curt termini o els que volen una república catalana més pausada. Ara no toca.

Vull polemitzar sobre l'afer de Rússia, més ben dit, l'actitud de Vladimir Putin d'envair províncies veïnes d'Ucraïna. Tots els governs europeus consideren Putin un criminal ferotge, sobretot els dirigents espanyols. Però varen criticar amb la boca petita la intervenció criminal a Catalunya un dia U d'Octubre per unes for-

ces militars, només per voler votar. He dit amb la boca petita perquè trigaran anys a poder aclarir això de la dictadura judicial contra els independentistes. Les nacions europees tenen por del que pugui passar a Bèlgica, Escòcia, Còrsega... I per tant, fan el paperot democràtic; però, com deia el meu pare, *mucho te quiero pero de pan poquito*.

Europa ens va vendre. Ens varen fer creure que donarien suport a la decisió de les urnes (pensaven que ni hi hauria urnes ni votariem) i després, *donde dije digo, digo diego*. Magistrats com Santiago Vidal s'ho cregueren i redactaren una Constitució Catalana i Republicana. El feren fora de la carrera judicial i al final el perdonaren en un acte de bona voluntat d'algú que el va considerar un ingenu. Els polítics no varen tenir la mateixa sort, uns a l'exili i altres a la presó.

Ara tots els mitjans de comunicació del món occidental (sobretot, del regne espanyol) diuen pestes contra

Jordi Gasanovà Giner
advocat

Putin. Una part dels ciutadans d'Ucraïna se senten russos i, durant molts anys han demanat a Rússia que els ajudi a apartar-se d'Ucraïna. Han votat i així ho han demanat als russos, però, clar, els europeus no ho poden acceptar, i menys els imperialistes espanyols de PSOE, PP i Vox (Ciutadans no el poso perquè està a punt de desaparèixer). Ara s'ho hauran d'empassar amb vaselina, perquè Rússia no és Catalunya, sobretot perquè disposa de més armament que els espanyols i tot Europa.

Així, que quina és la veritat? La del que té la raó o té canons? Ja ho vaig afirmar un altre dia, la llibertat és en l'espasa de Simón Bolívar o en la falç dels segadors.

LLETRES

Xavier Garcia i Emigdi Subirats: biògrafs

Eduard Sánchez
crònicista cultural

D'ençà la mort de Franco i la recuperació de la democràcia hi ha hagut un intent entusiasta per a la renovació de les nostres figures històriques, tant d'àmbit estatal com autonòmic, i és que les biografies, tan abundants en altres països, no havien assolit en el nostre el lloc que els pertocava. Només Sebastià Juan Arbó i Artur Bladé s'havien atrevit en allò que era normal més enllà dels Pirineus, amb figures com Jacint Verdaguer i Rovira i Virgili, entre altres. Però, recentment, les nostres terres recuperarien un protagonisme ben destacat en el camp de la historiografia ebrenc amb les biografies, gràcies a la col·lecció 'Gent Nostra' d'Onada Edicions de Benicarló, en què Xavier Garcia i Emigdi Subirats són els grans protagonistes i, d'aquesta forma, Pérez Bonfill, Gerard Vergés, Jesús Massip, Joan Panisello i Josep Bayerri, juntament amb Zoraida Burgos a càrrec de Montse Castellà, han esdevingut personatges a recuperar per a nombrosos lectors, sobretot, els més joves. Com a curiositat, Xavier Garcia i Emigdi Subirats han dedicat dos biografies, cadascun, a Artur Bladé i Marcel·lí Domingo, Núria Menasanch, amb Enriqueta Ferrús; i era Rafael Haro qui s'enfrontava a un gegant de les nostres lletres: Manel Ollé i Albiol.

Però, recentment, un altre cop Garcia i Subirats ens sorprenien amb dos biografies d'uns homes arrelats profundament a la terra: Joan Montamat a la Ribera d'Ebre i Antoni Canu a l'Alguer. Xavier Garcia s'ha dedicat de forma intensa a retratar la vida de l'Ebre català i molts dels seus personatges.

Tot i haver nascut a Vilanova i la Geltrú, viu a Horta de Sant Joan per estar més a prop de la seva gent. Ha dedicat quatre volums titulats *Homenajes del Sud* a figures, moltes d'elles desconegudes en l'àmbit general però que han lluitat per tal que la seva terra no fos malmesa i espoliada, i és que Garcia és un gran especialista en la història local catalana i l'ecologia: l'home i la terra. Per tant, no té res d'estrany que hagi escrit una nova biografia d'un home del nostre territori: *Joan Montamat, una pagesia a la Ribera d'Ebre*. L'obra està concebuda en dues parts: Una està dedicada, a la manera d'assaig, a la història de l'home i el seu entorn, en què Garcia retrata de forma global al món que ens ha tocat viure; i l'altra, en una llarga i gran entrevista. Joan Montamat és un pagès de la Ribera que s'ha dedicat amb fortalesa i entusiasme a defensar la seva terra, i en la conversa explica, entre altres substanciosos fets, que va ser alcalde durant dotze anys i també regidor. Anava de Móra la Nova a Garcia caminant, anava a jornal i si tenia un dia lliure treballava per cent pessetes. Un pagès total, de família molt treballadora, sense malgastar i estalviant per al futur. L'hivern del 38, la batalla de l'Ebre, les brigades internacionals, la defensa del riu, l'entrada a la política... una obra breu però intensa, en què Xavier Garcia demostra, una vegada més, el compromís amb la terra i la gent de l'Ebre.

L'altra biografia porta per títol *Semblança d'Antoni Canu*, a càrrec d'Emigdi Subirats, un enamorat de l'Alguer, dels seus poetes i de la catalanitat de la Sardenya italiana. No era la primera vegada que Subirats visitava l'Alguer, però en aquesta ocasió s'ha atrevit amb un dels grans poetes algueresos, i és que l'Alguer mai ha deixat de ser catalana, tot i la creixent italianització fomentada des de Roma. L'única manera de conservar una llengua és la voluntat i la determinació dels pobles per protegir les seves característiques i al foment de la seva parla, independentment de la maldat i les misèries capitalines. En aquest aspecte, Subirats és un expert en tot allò referent a la catalanitat i ho ha demostrat en els seus viatges i els seus estudis. La biografia d'Antoni Canu és un referent indispensable per comprendre l'Alguer a través d'aquest poeta i arriba en un moment molt oportú, vistos els resultats recents de les eleccions italianes.

Fent una breu síntesi, Subirats ha escrit un llibre magnífic i clarificador, completíssim per tal que els lectors s'adonin de l'existència d'un poble i el seu esperit arrelat a Catalunya. L'home, el poeta i l'obra són els eixos en què gira la seva biografia, i és que és molt important viatjar al lloc per conèixer molt millor sobre el que vols escriure. Entre ell i Xavier Garcia sumen més de vint biografies i en aquest moment són els capdavanters en aquesta disciplina. Tant Joan Montamat com Antoni Canu han vist retratada la seva personalitat, la seva obra i les seves aspiracions a càrrec de dos bons escriptors ebrencs.

Ajuntament de l'Aldea
Regidoria Ciutadania

5è MARIDATGE MUSICAL

15 octubre ~ Pavelló d'Esports - l'Aldea

Aforament limitat | obertura portes 19:30h | inici Maridatge 20:00h

